ceſſe eſt pure lȝ ſit ſecus in alio modo non coherēte. Sed il-
la opinio eſt falſa q̄ꝛ licet matrimoniū inhereat doti neceſ-
ſario cū aliter dos dici nō poſſit tñ legato pecunie nō inhe-
ret matrimoniū cum ſine eo legatū poſſit ſubſiſtere ⁊ ecō-
tra verioꝛ ergo vꝫ modernoꝝ opi. ſcilicȝ q̄ dcm̄ legatum ſit
conditionale. Non ob. dictus verſiculus ante q̄ꝛ ibi iur.
conſultꝰ. mutat caſū ſcilicet qn̄ legatū eſt relictum pure ⁊ cō-
ſtat hoc ⁊ iſte eſt caſus ⁊ verus intellectus illius ver. Sed
adhuc huius puncti nō eſt facta plene deciſio. Jdeo ego ſū
iſtius opi. vȝ q̄ aut mulieri relinquit̄ ſi nupſerit ⁊ eſt cōdi-
tionale ⁊ ea mortua ante nuptias legatū expirat ꝓpter cō-
ditionis defectū ſecus ſi nupſerit tali ⁊ iſta velit nubere il-
le non. nā tunc habet̄ conditio pro ipleta ⁊ legatum nō de-
ficit tex. eſt. ff. de condi. ⁊ demō. l. in teſtō. ij. Jdē ſi fuerit re-
lictum legatū dum nupſerit vel cū nupſerit vel qn̄ nubet an-
te nuptias eni de iure cōi legatuȝ non debet̄ tex. eſt in. d. l.
qͦ pupille. ff. qn̄ di. le. ce. alias dictio dum ⁊ cū ſolent mo-
dum non conditionē iportare. ff. de ver. ob. ſi. x. cum petie-
ro. Sed autē legatum mulieri relinquit̄ ut nubat vel ita vt
nubat tunc legatū eſt modale ⁊ hoc iportat dictio ut ⁊ ita
ut. l. libertas. §. i. ff. de manu. te. p̄dicta vera in caſu dubij vbi
eni cōſtat de mente teſtatoris q̄ voluerit legatū eſſe puruȝ
modale vel cōditionale ſtamus certo ſpreta oium verboꝝ
ſignificatione ut no.. glo. C. qn̄ di. le. ce. l. ex his verbis. Si
autē legatum relinquit̄ pro dote vel ob cām dotis vel dotis
noie. Tunc aut incertum certificāduȝ arbitrio boni viri utpu-
ta dicit teſtatoꝛ tali mulieri dotē relinquo ⁊ tunc anteq̄ȝ ſit
matrimoniū nō eſt dos ergo deficit legati ſubſtantia iō con-
ditionale eſt ut. l. ſi filie mee de le. iij. Facit optime de cōdi.
⁊ demon. l. cū tale. §. ſi falſā. Sinautē certum eſt quid legat̄
⁊ ſic legati ſubſtantia nō deficit ab initio ante matrimonio
ſed addiciunt̄ illa verba pro dote vel cā dotis vel ob. dota-
tam vel ob cā dotandā vel dotis noie vel alia ſimilia verba
ſunt. Diſtinguo iam aut tale relictū eſt fcm̄ ab eo qui hȝ
neceſſe reliquere vt per patrē filie ⁊ tunc legatū eſt purum
vſq̄ȝ ad legitimā. Nā ⁊ ſi cōditionale eſſet ſaltē uſq̄ȝ ad id
reiceret̄ cōditio de medio ut. l. qm̄ in prioribꝰ. C. de inoffi.
te. l. ſcimus. §. cum autē eo. ti. ab inte. vero. ſupꝛa ideȝ eſt qͦ
in alijs ut. j. dicā. Et no. tale legatū relinquit̄ in teſtō ab alio
qui nō hȝ neceſſe reliquere in teſtō. Tunc aūt hȝ neceſſe do-
tare puta frater qui tenet̄ dotare ſoroꝛē eodē patre natā vt
l. non oi. C. de inoffi. te. ſi non tenet̄ ei quicq̄ȝ in teſtō reli-
quere ut honeſtis ꝑſonis ſcriptis heredibus vel ēt eſt aliuſ
qui tenet̄ dotare neceſſario v̄nā mulierē formoſam amoꝛe
dei ex diſpōe teſtatoris. ſ. cui ſucceſſit ⁊ tunc dcm̄ legatū ſit
conditionale. Cum eni teſtatoꝛ ob hoc teneret̄ vꝫ voluiſſe
oino adimpleri ut. l. fundi. ff. d acqui. poſ. nō relictꝰ. Alias
niſi impleret̄ hoc vn̄ ex p̄ſumpta mente teſtant̄ reputabo
hoc legatū conditionale ut ſic conditione ēt defecta ꝑ caſuȝ
legatum penitꝰ extinguat̄ ⁊ ſic forſan pōt intelligi auc. niſi
rogati ⁊ in coꝛ. de ſanc. epi. §. ſȝ hoc p̄nti. Si autē teſtōꝛ re-
linquēs non hēbat dotare neceſſe tunc legatū eſt purum q̄ꝛ
nulla v̄ba conditionē aut modū iportantia ſunt adiecta ⁊ il-
la v̄ba pro dote ⁊ ſilīa denotant cām legandi ut. d. §. ſiquis
quaſi ⁊. d. l. ſed ſi mors ⁊. l. ij. de dona. An ergo defectꝰ ⁊
finis cāe faciat legatū deficere cōſiderari oȝ an cā legandi
ſit ipulſiua vel finalis. Circa qͦ cōſidero q̄ aut mulierē nu-
bere intereſt ſolū ipſius mulieris puta mulieri diuiti legat̄
caſtrū pro dote quendā extraneuȝ ⁊ hec cā dꝛ impulſiua ⁊
ſuperius eſt oſtenſum ⁊ iō non expectat̄ ut nubat aut inter-
eſt legant̄ q̄ꝛ forſan volens aie ſue conſulere pietat̄ intuitu
⁊ pro aia ſua pauperi mulieri legauit centū pro dote ⁊ tūc
defectus m̄rimonij facit deficere legatum q̄ꝛ cum eā nube-
re tenderet ad cōmodum aie teſtōris ergo hec cā fuit final̄
de ānu. leg. l. quitus mutius. §. de auctoꝛe ⁊. l. liberto. e. ti. d
peti. her. l. hereditas ad fi. ⁊. l. ciuitatibus vel. i. Eſt eni dos
cā pia. ff. de condi. inde. l. cum his. §. ſi mulier. Jdē ſi alia cā
intererat teſtōris eam dotare q̄ꝛ eam forſan indotatā eſſe ꝑ-
tineret ad dedecus teſtōris aut ꝓgeniei. ſm morā ⁊ cōſue-
tudinem ciuitat̄ ſat̄ magnum intereſſe eſt hoc modo ſingu-
lari pudoꝛē domus ſue. ff. de liber. cauſa. l. iiij. ⁊. ff. de adul.
l. miles. §. ſocer. Jdeȝ ſi itereſſȝ tertij puta legauit teſtōꝛ mu-
lieri funduȝ pro dote ſua q̄ꝛ nubere debȝ ticio. Jntereſt eni
ticij inquantum ducat dictam mulierem dictam dotem ha-
bere ut. l. ſi extraneus de iure dot. ⁊ ideo cauſa dotis dicit̄
finalis cā ergo finali ceſſante ceſſat ⁊ legatum ⁊ alia diſpoſi-
tio vt ſupius oſſum ē ⁊ ꝓbatur in. l. i. §. ſi parendi ⁊. l. ſi pe-
cuniam. de condi. ob cām. ⁊ quaſi ꝑ totum ti. de cōdi. ob cāȝ
C. ⁊. ff. nec ob. l. ſi fundum. §. i. ⁊. §. tuſculanus q̄ꝛ ibi cau-
ſa non fuit impleta ꝑ caſum cōtingentem in ꝑſonam eiꝰ cui
debeat impleri iō habet̄ pro impleta ut. d. l. i. C. de leg. ⁊ di-
cta. l. illis libertis: ſecus aūt eſt cum deficit ⁊ per caſum cō-
tingētem in ꝑſona debentis implere: ſicut in ꝓpoſito cū mu-
lier morit̄ ante nuptias ut. d. l. in teſtamēto. ⁊. d. l. ſi pecuni-
am. Et pro hac opi. facit quod no. cy. in. l. ſi quis pro redē-
ptōe. C. de dona. nec ob. auten. niſi rogati. ⁊. §. ſȝ hoc p̄nti.
vbi legatum pro dote ⁊ legatum ſi nupſerit parificat̄ q̄ꝛ il-
lam ꝑitatem inducit natura oneris iniuncti mulieri poſt le-
gatum ſibi fcm̄ de alteri reſtituendo legatum ſi nō nupſerit
⁊ ita glo. ponit caſum in. d. auten. niſi rogati. p̄dcā autē ve-
ra ſunt qn̄ legatum relinquit̄ mulieri pro dote aut ēt ꝓmitti-
tur q̄ꝛ inter hoc nō facio driam. Certum ſi ꝑ extraneum
relinquit̄ certe aut incerte mulieri ſeu uxoꝛi future tunc ta-
le legatum ſemꝑ conditionale ē non enim ſibi pōt deberi ꝓ
dote uxori niſi matrimonio ſecuto ⁊ ꝯtto ſic intelligit̄ ver.
ante nuptias ⁊. l. tali cum alijs concoꝛ. ſupius allegat̄ d hac
aūt qōne tangit cy. C. de nup. l. ſcimus. bar. in. d. §. titio ge-
nero. Concludo igit̄ in ꝓpoſito dcm̄ relictum pro dote vſ-
q̄ȝ ad legitimā eē purum abinde ſupꝛa conditōale qͦ deficit
ꝓpter conditionis defectum q̄ꝛ non nupſit vnde manſit ab
inde ſupꝛa apud dcm̄ inſtitutum v̄t in. §. ſui autem ſub cōdi-
tione. C. de cadu. tol. dcā vero legitima ꝑtinet ad ꝓximioreȝ
p̄dcm̄ de quo ſupius dcm̄ eſt. Ad ſcōm dico q̄ filius gra-
uatus de reſtituēdo h̄ditateȝ ſi deceſſerit ſine filijs ſicut fu-
it in caſu ꝓpoſito aut in alterius conditōis euētum detrahit
duas quartas que faciūt dimidiā quā ad ſuos h̄des tranſ-
mittit ut. l. q̄ȝq̄ȝ. C. ad. l. fal. ⁊ ibi per glo. ⁊ cy. ⁊ no. in. d. §.
quarta. Jnſtituti ergo ꝑ ruſticutium debēt h̄re dimidiam to-
tius h̄ditatis Joli que ꝑuenit ad dcm̄ ruſticutium ex teſta-
mento dci Joli. Ad tertium reſpondeo q̄ fructus p̄dicti
non computant̄ in legitima nec in trebellianica. C. ad tre.
l. iubemus. ⁊ eſt ſpāle in filijs ut non computant̄ in quarta
vt ibi pȝ. Ad quartum reſpōdeo q̄ ex quo dictus Ruſti-
cutius non agnouit h̄ditatem dcē ſue ſoroꝛis ⁊ grauamen
adiectum in dcō legato. ccccc. libraꝝ vſq̄ȝ ad legitimam fuit
nullum. Qͦ dcm̄ legatum dictus ruſticutius non trāſmiſit
non enim tanq̄ȝ heres dn̄e catherine ex quo ſuam h̄ditatē
non adiuit vt dixi non vt ſubſtitutꝰ in dicto ꝑticulari legato
q̄ꝛ dcā ſubſtō nulla vſq̄ȝ ad cōcurrētem legitimā. Ad qui-
tum reſpondeo q̄ lȝ agentes tacuerūt ꝑ ānos. xiij. vel vltra
nō nocet quo ad inſtātiam que durat ꝑpetuo de iure cano-
nico de iudi. cum venerabili. ⁊. c. ſignificantibus no. gl. C.
de iudi. l. ꝓpandum in ver. triēnij in fi. nec quo ad dcām ꝑ-
petuatum enim ē ius agentium conteſt. vel quaſi. C. de pre-
ſcrip. xxx. vel. xl. an. l. ſi quis emptōis. ⁊. l. fi. e. ti. C. de ānali
excep. l. i. Et ita dico ⁊ cōſulo ego ang. ⁊c. cxxv.

Conſilium ſuꝑ vltimis voluntatibꝰ i quibus fuerūt filij
nati ⁊ naſcituri inſtituti ⁊c. ⁊ fuerunt facte ſubſtitutiones
pupillares.

Hec eſt Teſtamētum Petri cōdā Bar-
tholomei de villa boezza arcella-
rum cōitatis vrbini. Jn oibus autem ſuis bo-
nis mobilibus ⁊ imobilibus ⁊ iuribus ⁊ actioni-
bus tam p̄ntibus q̄ȝ futuris ſibi h̄dem vniuerſalem inſtitu-
it Jo. ſuum filium ⁊ ſi dcā ſua uxoꝛ ꝑgnās eēt ⁊ pereret vnū
filium vel plures relinquit eos in h̄ditate ſua ⁊ equalibꝰ ꝑ-
tibus cum dcō ſuo filio Jo. Et ſi pareret unam filiaȝ vl' plu-
res relinquit ſibi de ſuis bonis iur. inſtōnis. xxv. floꝛ. auri fi-
ni ⁊ iuſti ponderis ꝓ qualibȝ ipſaꝝ ⁊ in ipſis ſibi eam vel
eas heredem vel h̄des inſtituit. Et voluit ipſam vel ipſas
eē tacitas ⁊ cōtentas pro ꝑte ⁊ falcidia oium ſuoꝝ bonoꝝ
⁊ pars ꝑmorientium in ſupuiuentes deueniat maſculos i ca-
pita ⁊ non in ſtirpes. Et ſi omnes ſupꝛadicti filij ſui taȝ
nati quā naſcituri deceſſerint quādocūq̄ȝ ſine filijs reliquit
de ſuis bonis angeline ſue ſoroꝛi vnuȝ floꝛ. fini auri ⁊ iuſti
ponderis. Et in oibus alijs ſuis bonis ſibi vniuerſalem he-
redem ſubſtituit Lucam ſuum frēm. Hoc ē teſtamentum
Luce q̄ bartholomeū de villa mont̄ arcellaꝝ cōitatis urbi-
ni. Jn oibus autem alijs ſuis bonis mobilibus ⁊ imobilibꝰ
tam p̄ntibus q̄ȝ futuris ſibi h̄deȝ vniuerſalē inſtituit Nico.
Lucium ſuum filium. Et ſi dcā ſua vxoꝛ eēt ꝑgnās ⁊ pare-
ret vnum filium vel plures reliquit ipſum vel ipſos i ſua he-
reditate inequalibus ꝑtibus cum alio ſuo filio ⁊ ps ꝑmori-
entis deueniat in ſupuiuentes maſculos. Et ſi pareret vnā
filiam vel plures relinquit de bonis ſuis iure inſtōnis. xxv.
floꝛ. auri iuſti ponderis pro qualibȝ ipſaꝝ ⁊ in his ſibi eam

vel eas